

ΟΙ ΜΩΡΟΙ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΦΕΝΤΑΔΕΣ ΤΟΥΣ

Πρὸ χρόνων ἡ τάλαινα Ζάκυνθος κατεπιέζετο ὑπὸ τὴν προστασίαν μιᾶς ξένης δυνάμεως, ἥς τὰ πάντα ἦσαν κεκαλυμμένα ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ φόβου, καὶ τρόμου (τῶν ἀγγλῶν). πλὴν αἱ ζωφραι ἐκείναι ἐποχαὶ ὀλοτελῶς παρήλθον καὶ παρήκμασαν καὶ ἐθνικὸς σπινθὴρ ἀναζωπύρουσε πολλῶν τὰς καρδίας, οἵτινες ἀναπέτασαν τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἀνωθεν ἐκείνης ἥς τὸ ὕψουλον βλέμμα ἐπεθύμει πάντοτε νὰ κατέχει ἐλληνικὰ αἰσθήματα φιλελευθέρου λαοῦ, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

Εἰ; μόνος ἄνθρωπος ὑπῆρξε ὅπως καταδιώξῃ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο κράτος τῆς ἐκδοραρότητος καὶ ὑποδουλείας, εἰς μόνος ἄνθρωπος πάντοτε τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἐθιμάμβυνε, ἐν μέσῳ σκοτεινῆς θυέλλης ἥτις ἐνέσκηψε ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑπτανήσῳ, εἰς μόνος ἄνθρωπος μέχρι τῆς σήμερον ἀνέτρεψεν νοῦς εὐρωπαϊκούς συζητούντας περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Συμπολῖται, οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἦτον καὶ εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Λομβάρδος (νῦν δὲ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν) τὸ κλέος καὶ τὸ καύχημα ὅχι μόνον τῆς μικρᾶς ταύτης νήσου, ἀλλ' ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, οὗτος ὁ δεινὸς ῥήτωρ τοῦ αἰῶνος τοῦτου, ποσάκις ἀναστάτωσε τὴν βουλὴν τῆς Ἑλλάδος ψηφίζων νόμους καὶ θεσπίσματα πρὸς πρόδον τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Πότε ὁ ἀκάματος οὗτος ἀνὴρ ἔμεινεν ἀεργὸς ὁσάκις εἶχε τῷ καλέσει ἡ χρεῖα, πρὸς ἀνάγκην τοῦ ἔθνους; ἢ πότε δὲν ὤρελινε συμπατριώτην του, ὅτε κατεῖχεν τὰς ἡνίας τοῦ ἔθνους; Ἄθλιοι μὲνεται ἕναν συμπολίτην σας ὅστις πάντοτε διὰ τῆς παρουσίας του εἰς τὴν βουλὴν σὰς ἐτίμησε. Ἐξυβρίζετε ἄνδρα, ὃν δὲν εἴθετε ἄξιοι νὰ ἔχετε, διότι πάντοτε ὑπῆρξατε δοῦλοι τῶν ἀριστοκρατικῶν ἀρχόντων, κύπτοντες τὸν αὐχένα, καὶ ἀσπάζοντες τὴν χεῖρα ἐκείνων, ποίων; ἐκείνων τῶν ὁποίων σήμερον μὲν σὰς λέγουσι, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου, θὰ καθέξετε θέσεις καὶ ἀξιώματα, αὐριον δὲ ὅμως σὰς ἐγκαταλείπουσι κλειόντες τὰς θύρας των, καὶ ἂν εἰς ἐξ ὑμῶν τῶν πτωχῶν θέλῃ νὰ ζητήσῃ ἡ τὸν μὲν, ἡ τὸν δὲ, ὁ θυρωρὸς σὰς λέγει, ἐπιστρέψατε διότι ὁ κύριος ἡ ὁ (κόντες) κοιμᾶται.

Ναί! ἰδοὺ τί πρεσβεύεις, ἰδοὺ εἰς ποίους προσφέρεις ὀλοκαύτωμα τὴν ζωὴν σου, μὴ συλλογισόμενος ὅτι ἔχεις ἡ σύζυγον ἡ τέκνα, ἀλλ' ὡς δοῦλος ὑπακούεις τὰς μωρὰς σκέψεις των, προφασισόμενοι δῆθεν, ὅτι τὴν αὐριον θὰ σοὶ γείνωσι χρήσιμοι, καὶ ὅχι ὅτι θὰ σὲ καταστρέψωσιν, καὶ ἂν κλεισθῇ εἰς φυλακὴν, οὐδεὶς θὰ περιβάλῃ τὴν πτωχὴν οἰκογένειάν σου.

Ναί! σὲ ἐρωτῶμεν· πότε καὶ εἰς ποίαν ἐποχὴν ἀφ' οὗτοῦ ὑπῆρξε ὁ ἄγνωτος οὗτος κόσμος, ὁ πλοῦσις ἠθέλησε τὴν ἰσότητά, ἡ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ; Μήπως ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, ὡς καὶ εἰς αὐτὴν εἰσέει τὴν Ῥωσσίαν, δὲν ἔγιναν ἐπαναστάσεις, καὶ ἔρρευσαν ποταμοὶ αἱμάτων, διὰ ποῖον σκοπὸν; παρὰ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ; Ἄθλιοι! ὑπηρετᾶται τοῦ ταλλάρου, ἀμαθείς, χωρὶς νὰ γνωρίζετε ὁποῖον χρητιμὸν ἐστὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐκδίδεται ἀναιδεῖς ἐφημερίδας καὶ λιβέλλους, πιέζοντες τοὺς πτωχοὺς νὰ υπογράψωσι τὰς αἰσχρὰς πράξεις σας προφασισόμενοι δῆθεν, ὅτι νὰ μὴ φοβῶνται, καὶ υπογράφουσι τυφλοῖς ὁρμηκαὶ λέξεις ὑβριστικὰς ἐναντίον ἀνδρὸς, οὔτινος τὸ ὄνομα ἀντήχησε καὶ ἀντήχει ἐν ἀπάσῃ τῇ Εὐρώπῃ. Πλὴν δὲν πταίστε σεῖς, διότι ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν εἴθετε ὑπηρετᾶται τοῦ ταλλάρου, τοῦ φράγκου, τῆς δολάρου, ἀρκέει. Ἄν θέλετε, ἐπαναβλέπωμεθα καὶ πάλιν.

Ζάκυνθος, 23 Μαρτίου 1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΕΝΑΣ ΑΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.